

Arrest

nr. 305 154 van 19 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 17 augustus 2022 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 19 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 januari 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid, die van rechtswege werd beëindigd eind december 2023.

1.3. Op 24 oktober 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 19/08/2022

Overdracht CGVS: 12/05/2023

Je werd op 28 augustus 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 09u40 tot 12u57. Je werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd,

mijnheer E. Y. en jouw advocaat, meester Hardt loco meester Lys, waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je stelt afkomstig te zijn uit Jilib, provincie Middle Juba en daar steeds gewoond te hebben. Je werd geboren op [...] december 2005 en je bent minderjarig. Je woonde in Jilib samen met je ouders, broers en zussen. Je vader was chauffeur.

Je ging naar de Koranschool. Op een bepaald moment vroeg de leerkracht jou, jouw broer en een andere jongen om zaken te helpen dragen. Jullie moesten instappen in een auto die jullie buiten de stad bracht, naar een kamp van Al Shabaab. Jullie werden gedwongen om uit te stappen en met de dood bedreigd. Je bleef daar in totaal zes dagen. In de ochtend moest je trainen en in de namiddag overtuigden ze jullie van hun manier van werken. Op een dag konden jullie tijdens het gebed 's avonds ontsnappen en wegvluchten. Jullie werden beschoten en iedereen liep in een andere richting, later kwam je te weten dat je broer op dat moment werd gedood. Toen je thuis kwam, bracht je moeder jou naar het huis van een vriendin en enkele dagen later werd je verkleed als vrouw de stad uit geleid. Je wandelde mee met een man en werd verder in een auto gezet naar Ethiopië. Je verbleef daar bij een smokkelaar, reisde van daar naar Hongarije, waar je werd opgepakt op de luchthaven. Je reisde verder via Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar je op 19 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Je legt een attest van jouw psychotherapeut voor ter ondersteuning van jouw verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet - begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat jij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 29 augustus 2023 (hierna NPO), p. 4), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw (recent) verblijf in de stad Jilib, Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongelooftwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen

dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je de laatste jaren voor jouw vertrek in de stad Jilib in het gelijknamige district van de provincie Middle Juba hebt verbleven. Zo ben je wel op de hoogte van oudere veiligheidsincidenten, maar niet van incidenten in de jaren voor jouw vertrek en geldt ditzelfde voor periodes van droogte en overstromingen. Hierbij komt dat jouw kennis van de geografische omgeving rond Jilib niet weet te overtuigen. Het is belangrijk om aan te stippen dat het CGVS steeds rekening heeft gehouden met jouw nog jonge leeftijd – op het moment van vertrek uit jouw beweerde land van herkomst, op het moment van de door je gedane asielaanvraag in België en op het moment van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Zelfs rekening houdend met jouw jonge leeftijd kan het CGVS niet anders dan tot de conclusie te komen dan dat je niet hebt weten te overtuigen wat je beweerde (recente) herkomst uit Jilib, gelegen in het gelijknamige district, in Somalië.

Je stelt geboren te zijn in Jilib op [...] december 2005 en nooit buiten Jilib gewoond of verbleven te hebben tot aan je vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 6). Je verklaart dus sinds je geboorte ongeveer veertien jaar doorlopend in Jilib doorgebracht te hebben, vooraleer je het land verliet.

Hoewel Jilib wordt beschouwd als een van de de facto Al-Shabaab hoofdsteden (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), slaag jij er niet in om overtuigende verklaringen af te leggen over veiligheidsincidenten in Jilib in de jaren voor jouw beweerde vertrek (2021). Ondanks het feit dat deze vragen jou op verschillende manieren werden gesteld, blijf je hangen bij incidenten in 2016 en 2017 waar je over “gehoord” hebt (NPO, p. 23). Het is echter opmerkelijk dat je je oudere incidenten van toen je amper 10 of 11 jaar oud was, zou herinneren, maar geen incidenten die recenter hebben plaatsgevonden en die je bewuster moet hebben meegemaakt. Ook blijkt uit beschikbare informatie dat het aantal incidenten per jaar na 2017 gemiddeld veel hoger lag dan in 2016 en 2017 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Zo waren er in 2019 en 2020 bijvoorbeeld zeer veel luchtaanvallen waarbij aanzienlijke aantallen Al Shabaab-militanten om het leven kwamen (zie ACLED), maar wanneer je wordt gevraagd naar luchtaanvallen op Jilib stad of de omgeving, vertel je over een luchtaanval in een naburig dorp waar zeven mensen omkwamen in 2017 (NPO, p. 23). Zeker gezien het grote aantal luchtaanvallen dat in de jaren daarna en voor jouw beweerde vertrek plaatsvond op de stad Jilib, is het opmerkelijk dat je hier in het geheel niet van op de hoogte lijkt te zijn. Wanneer je geconfronteerd wordt met de twijfels van de Protection Officer over jouw recent verblijf in de stad Jilib, kom je nog met één incident in 2020 waarbij een hoteleigenaar zou zijn gedood, en voeg je toe “bijvoorbeeld tijdens het laatste jaar heb ik er niets van gehoord. (...) Ik was geen volwassene die tussen de mensen ging om over alles te vragen” (NPO, p. 24). Dat er de laatste jaar inderdaad minder incidenten waren, verklaart nog niet dat jouw antwoorden zich focussen op de periode 2016 en 2017. Ook ben jij niet op de hoogte van het feit dat Al Shabaab in 2020 een behandelingscentrum voor covid opende in Jilib (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), je verklaart namelijk dat ze toen niks gedaan hebben (NPO, p. 24). Uiteraard werd zoals gezegd rekening gehouden met je jonge leeftijd op het moment van de hiervoor vernoemde incidenten in Jilib, maar zelfs rekening houdend met jouw profiel, kan en mag verwacht worden dat je op de hoogte zou zijn van meerdere en grotere luchtaanvallen op de stad in de jaren voor je beweerde vertrek uit deze stad – gezien de impact van deze incidenten op de hele stad – maar zeker aangezien je blijkbaar wel op de hoogte lijkt te zijn van (kleinere) incidenten in de jaren ervoor – toen je nog jonger was.

Ook is het opmerkelijk dat je het hebt over overstromingen van de rivier in Jilib in 2010, 2012, 2014 en 2015 volgens wat jij hoorde (NPO, p. 16), maar niet over de periode daarna. Ook weet je niet welke gevolgen dit had voor de mensen die dicht bij de rivier woonden (NPO, p. 17). Volgens beschikbare informatie waren er echter wél nog overstromingen na 2015, onder meer in 2018, 2019 en 2020 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier) en zou het het, zoals hierboven reeds vermeld voor andere incidenten, net logischer zijn dat je hier wel van op de hoogte bent en niet over zaken die gebeurd zijn in een periode toen je zelf nog te jong was om het te beseffen.

Hetzelfde geldt voor de periodes van droogte waarover je kan vertellen: je hebt het over 2011, 2013, 2014 en 2016 en verklaart dat die van 2011 de ergste was. Je verklaart echter dat je geen enkele droogte bewust meegemaakt hebt (NPO, p. 17). Opnieuw blijkt uit beschikbare informatie dat jouw regio ook na 2016 nog geteisterd werd door serieuze droogte, onder meer in 2017 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier) en 2019 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Jouw recente herkomst uit de stad Jilib en jouw algemene geloofwaardigheid worden quasi volledig ondermijnd door jouw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor jouw beweerde vertrek uit Jilib in deze stad hebben afgespeeld, des te meer omdat je wel kan vertellen over incidenten van toen je nog veel jonger was. Het is ook frappant dat je wel kan vertellen over droogtes en

overstromingen van langer geleden, toen u eveneens nog zeer jong was, maar niet over diezelfde problemen toen je ouder was en dit bewuster moet hebben meegemaakt.

In ondergeschikte orde zijn er niet enkel bedenkingen te maken bij jouw recente herkomst, maar ook bij jouw algehele beweerde herkomst uit Jilib. Je lijkt vooral op de hoogte te zijn van zaken die in te studeren zijn, maar slaagt er niet in om doorleefde verklaringen af te leggen over jouw eigen leefwereld en leefomgeving. Zo kan je wel in detail over je dag vertellen, maar vermeld je geen zaken die gelinkt kunnen worden aan plaatsen of bijzonderheden in de stad Jilib. Deze dag kan zich dus evengoed op een andere plaats afspelen. Je noemt jouw wijk, Waaberi, als de plaats waar de school zich bevindt en ook jouw Koranschool (NPO, p. 9). Je noemt vier wijken in totaal: Howlwadaag, Bandar Jadid, Faanoole en Waaberi, maar deze zijn makkelijk op te zoeken (er werd zelfs een Facebook-pagina in het Somalisch teruggevonden die deze en andere informatie bevat, toegevoegd aan administratief dossier). Je hebt het duidelijk moeilijk om uit te leggen hoe deze wijken ten opzichte van elkaar gesitueerd zijn. Bovendien is het heel opmerkelijk dat je de vraag om jouw huis te situeren binnen de stad telkens probeert te ontwijken. Eerst verklaar je enkel dat het niet ver van de moskee Boqol Son is, waarop je wordt gevraagd hoe iemand die de weg niet kent jouw huis zou kunnen terugvinden. Daarop vertel je dat die persoon gewoon een herkenningspunt nodig heeft dat hij moet vinden en dat je hem daar dan kan oppikken. Nogmaals gevraagd hoe iemand die van de andere kant van de stad komt, de moskee dan kan terugvinden, ontwijk je opnieuw de vraag door te stellen dat de mensen hem zouden helpen. Je wordt erop gewezen dat je deze vragen krijgt om zeker te zijn dat je daar gewoond hebt en de vraag wordt opnieuw gesteld. Je kiest opnieuw dezelfde moskee als herkenningspunt en verklaart dat je van daar rechts moet en dat het dan het derde huis rechts is. Er nogmaals op gewezen dat iemand die de stad niet kent, ook niet weet waar de moskee is, verklaar je dat hij alleen moet wandelen (NPO, p. 12). Daarop voeg je toe dat wie de naam van jouw vader zegt aan de mensen, de inwoners van de wijk elkaar bij naam kennen en ze zijn naam zullen herkennen (NPO, p. 13). Ondanks meerdere pogingen geef je dus een veel te vage beschrijving, zonder enige doorleefde details, van waar jouw huis zich situeert, wat een vanzelfsprekende vraag zou moeten zijn van iemand die bijna vijftien jaar in hetzelfde huis op dezelfde plaats heeft gewoond. Voor de weg naar de Koranschool geldt hetzelfde, je zegt enkel waar je moet afslaan en dat je opnieuw de moskee passeert, maar kan geen enkel ander referentiepunt onderweg noemen (NPO, p. 14). Het is bovendien opvallend dat je na de pauze plots met een concretere beschrijving op de proppen komt nadat je de gelegenheid gehad hebt om bepaalde zaken op te zoeken en/of met jouw advocaat te bespreken, wat ook door de protection officer werd vastgesteld toen ze jullie kwam ophalen in de wachtzaal (zoals genoteerd in de NPO, p. 13).

Je kan de vier wegen die naar de stad leiden correct beschrijven, maar deze informatie is op verschillende plaatsen raadpleegbaar en bijgevolg in te studeren. Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat je, hoewel je de grote wegen wél kent, niet meer in detail kan vertellen over het werk van jouw vader als chauffeur. Gevraagd welk traject hij reed, verklaar je dat hij naar “de dorpen” ging (NPO, p. 8), maar gevraagd welke dorpen antwoord je eerst enkel Homboy en na nog een vraag nog “Sheikh Ahmed Yare”. Je weet niets meer over zijn werk, behalve dat hij soms een tijdje weg ging en soms ergens moest overnachten, maar je weet niet om welke reden (NPO, p. 8). Ook weet je niet hoe Al Shabaab belastingen of zakat van jouw vader inde (NPO, p. 22). Hoewel van een vijftienjarige jongen, wiens vader chauffeur was, verwacht mag worden dat hij de directe omgeving van zijn stad beter kent, komt jouw kennis van de nabijgelegen dorpen eerder ingestudeerd over. Zo noem je de plaatsen Misrad, Mahad (of Maxad) en Muuna “deze dorpen zijn gelegen voor dat je de rivier oversteekt” (NPO, p. 18), terwijl deze dorpen zich in werkelijkheid aan de andere kant van de rivier bevinden. Je noemt verder Libanga Yarey en Libanga Wey (NPO, p. 18) die je situeert aan de andere kant van de rivier. Er werd inderdaad een plaats genaamd Libaanga teruggevonden, maar deze is verder weg gelegen dan andere plaatsen aan de andere kant van de rivier die je helemaal niet opnoemt, namelijk Xatal Baraka, Balado Raxma en Kamdada, die in principe zelfs zichtbaar zouden moeten zijn van aan de rand van Jilib aan de andere kant van de rivier (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Maanyagabo en Sandariya noem je als dorpen die “niet ver” zijn, en “de andere dorpen zijn wel ver van ons” (NPO, p. 18). “Sandariya” of een andere plaats met een gelijkaardige naam is echter nergens terug te vinden op beschikbare kaarten. Maanyagabo bevindt zich zoals jij zegt aan dezelfde kant van de rivier en niet ver af, maar je vergeet het dorp dat tussen Maanyagabo en Jilib ligt en dus dichterbij gelegen is wel te vermelden, namelijk Labadaad. Dat je wel goed op de hoogte bent van welke seizoenen er zijn en in welke volgorde zij voorkomen (NPO, p. 17), betekent nog niet dat je daar op die specifieke plaats bij betrokken was.

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat je jouw (recente) herkomst uit de stad Jilib hoegenaamd niet aannemelijk weet te maken. Zo ben je duidelijk niet op de hoogte van (recente) ernstige veiligheidsincidenten in jouw beweerde stad van herkomst in de jaren voor jouw beweerde vertrek. Je bent merkwaardig genoeg wel op de hoogte van oudere droogtes en overstromingen maar niet van de meer recente. Tot slot kunnen er ook vragen gesteld worden bij jouw algemene herkomst uit Jilib. In het algemeen kan gesteld worden dat je niet weet te overtuigen wat je (recente) herkomst betreft zelfs rekening houdend met je jonge leeftijd – net omdat je erg weinig doorleefde details kan vertellen over je directe leefomgeving en –wereld in je beweerde stad van herkomst.

Op het einde van je persoonlijk onderhoud legt je advocaat nog een medisch attest neer waarin vermeld staat dat jij aan PTSD zou lijden. In aanloop naar of tijdens het persoonlijk onderhoud werd hier geen melding van gemaakt. Er dient dan ook ten eerste opgemerkt te worden dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat je in staat was om op de gestelde vragen te antwoorden en dat je aangaf de vragen goed begrepen te hebben. Waar jouw advocaat wijst op jouw mentale gezondheidsproblemen, dient vastgesteld dat uit het voorgelegde rapport van jouw therapeut blijkt dat je te kampen hebt met onder meer een sombere stemming, slapeloosheid, gevoelens van waardeloosheid, een groot verlies van gevoel en grote ontmoediging met neiging tot neurasthenie. De therapeut komt tot het besluit dat je lijdt aan posttraumatisch stresssyndroom. Nergens uit dit rapport blijkt evenwel dat je niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen inzake de kernelementen van jouw verzoek om internationale bescherming. Gezien het geheel van deze vaststellingen kan dan ook niet naar de mentale gezondheidstoestand verwezen worden teneinde de eventuele inconsistenties of onwetendheden te verklaren en/of het niet-doorleefd karakter van jouw verklaringen te verschonen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Jilib gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Juba hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Jij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 18.07.2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Je werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden recente verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (NPO, p. 24). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd het je een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in.

Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, § 3 en 4, van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag;
- Artikel 24 van het EU-Handvest;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 2 en 3 van het Antifolterverdrag;
- Artikelen 6 en 7 van het BUPO-verdrag;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen wat betreft zijn regio van herkomst en zijn vervolgingsvrees.

Hij is van oordeel dat de bestreden beslissing een te subjectieve beoordeling inhoudt en een negatieve interpretatie hanteert.

Verzoeker betoogt verder als volgt:

“Deze conclusie baseert de verweerder, ten eerste, op het feit dat verzoeker er niet in zou slagen om overtuigende verklaringen af te leggen over de veiligheidsincidenten in Jilib in de beweerde jaren voor zijn vertrek, in oktober 2021. Zo haalt verzoeker wel oudere incidenten aan van in 2016 en 2017, maar geen incidenten die later plaatsvonden. Dit is volgens verweerder onlogisch, gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten per jaar na 2017 gemiddeld veel hoger lag dan in 2016 en 2017. Zo waren er in 2019 en 2020, volgens de beschikbare informatie zeer veel luchtaanvallen waarbij aanzienlijke aantallen Al Shabaab-militanten om het leven kwamen.

Hierbij verliest verwerende partij echter uit het oog dat het feit dat er veel meer veiligheidsincidenten plaatsvonden er inherent voor zorgt dat de individuele incidenten minder memorabel of markant worden. Zoals verzoekers raadsman ook aan het einde van het interview aanhaalt is verzoeker opgegroeid in een gewelddadige sfeer, waar dergelijke zaken minder significant zijn. (NPO, p. 26) Zo stelt het een Country Guidance rapport van de EUAA met betrekking tot de periode voor het vertrek van verzoeker dat er in de periode van 21 januari 2020 tot 1 juni 2021 wel 29 (gerapporteerde) veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden in Jilib.

In het algemeen, bijvoorbeeld ook met betrekking tot verzoekers kennis van recente droogtes en overstromingen, dient rekening gehouden te worden met de psychologische toestand van verzoeker, die aan een posttraumatisch stresssyndroom (PTSD) lijdt. Zo stelt het voor het Commissariaat reeds voorgelegde rapport dat:

“De jonge patiënt lijdt aan PTSD met reactieve depressie. Tot op de dag van vandaag ondergaat hij klinisch significant lijden: sombere stemming, slapeloosheid, gevoelens van waardeloosheid en devaluatie. Tijdens onze sessies konden we een groot verlies van zingeving en ontmoediging vaststellen met een neiging tot neurasthenie. De jonge patiënt was erg aangedaan door het vertrek uit zijn land en van zijn familie, maar vooral door de dood van zijn broer. De moeilijkheden van het migreren en het huidige verlies van contact met zijn familie blijven de depressieve symptomen verergeren. De patiënt beschrijft veel nachtmerries en een groot gevoel van eenzaamheid en angst, met chronische angst.” (eigen vertaling uit het Frans) (stuk 3)

Verzoeker werd aanhoudend begeleid door een psychotherapeute, die enkele dagen geleden een nieuw rapport schreef met betrekking tot zijn actuele toestand. (stuk 4) De hierboven beschreven diagnose wordt behouden en daar wordt aan toegevoegd dat:

“Na de negatieve reactie van het CGVS bevond de jonge patiënt zich in een onbegrip over de “onbevredigende” antwoorden tijdens zijn interview. Hij begreep het niet. Sindsdien lijken de hierboven vermelde symptomen van depressie erger te worden. Zijn maatschappelijk werker, die ook contact met hem heeft, nam ook contact met mij op en uitte haar bezorgdheid over zijn depressieve toestand. Tijdens de sessies is zijn spraak vaak verward. Dit gaat gepaard met afwezigheid, allemaal als gevolg van de ernst van de depressie.” (eigen vertaling uit het Frans) (stuk 4)

De psychotherapeute benadrukt dat de situatie van verzoeker verergert en dat ook zijn sociaal assistent zich zorgen maakt om hem. Hij zal nu wekelijks psychologische begeleiding krijgen. Ze concludeert dat:

“Op dit moment zien we geen verbetering in de psychologische toestand van de patiënt en gezien de verwarring en het gebrek aan duidelijkheid, is het duidelijk dat hij een specifieke behandeling nodig heeft. Ook tijdens zijn interviews.” (eigen vertaling uit het Frans) (stuk 4)

Het rapport ‘Judicial analyses on evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System’ beschrijft dat het belangrijk is voor de bevoegde instanties om, in het bijzonder bij de geloofwaardigheidsbeoordeling van de verklaringen van verzoekers om internationale bescherming, rekening te houden met de effecten van trauma, PTSD en depressie op de verklaringen van verzoeker. Zo stelt het rapport dat:

“Both PTSD and depression are strongly associated with ‘overgeneral memory’ (840). Furthermore, a meta-analysis (841) has shown that exposure to traumatic events is important. Regardless of diagnosis, people with more exposure to traumatic events do significantly less well when the specificity of their memory is tested.”

Daarbij legt men uit dat er sprake is van 'overgeneral memory' wanneer iemand moeite heeft met het ophalen van specifieke herinneringen aan bepaalde gebeurtenissen. Een algemene beschrijving lukt daarbij eerder dan een verwijzing naar specifieke herinneringen. Dit effect wordt vergroot door meer blootstelling aan traumatische gebeurtenissen.

Verweerder vraagt met betrekking tot het rapport enkel of verzoeker naar de psycholoog gaat, hoe vaak en over wat ze dan praten. Wanneer verzoeker antwoordt dat ze 'over zijn problemen' praten, gaat verweerder hier niet verder op in. Geenszins werd bijgevolg het gepaste onderzoek gevoerd naar de invloed van de psychologische toestand op de geloofwaardigheidsbeoordeling van zijn verklaringen. Dit in strijd met de op haar rustende gedeelde bewijslast, onderzoeksplicht en motiveringsplicht, zoals vermeld in artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet.

Naast het recente verblijf in Jilib, heeft verweerder ook 'enkele bedenkingen' met betrekking tot verzoekers algehele beweerde herkomst uit Jilib. Zo stelt verweerder onder meer dat verzoeker wel over zijn dag kan vertellen, maar hierbij geen zaken vermeldt die gelinkt kunnen worden aan plaatsen of bijzonderheden in de stad Jilib, waardoor het zich evengoed ergens anders kan afspelen. Hierbij wenst verzoeker erop te wijzen dat deze vaststelling neutraal is en geenszins een betwisting van zijn herkomst kan onderbouwen.

Dit geldt ook voor het feit dat verweerder toegeeft dat verzoeker veel informatie heeft over zijn stad van herkomst, maar dat de informatie 'gemakkelijk op te zoeken' is. Hierbij verwijst verweerder naar een Facebookpagina 'waar deze en andere informatie te lezen valt'. Er dient op gewezen te worden dat het om algemene informatie van de stad van herkomst van verzoeker gaat. Uit het feit dat sommige informatie die verzoeker vertelt over zijn stad ook toevallig op een willekeurige facebookpagina vermeld staat, kan geen enkele relevante conclusie getrokken worden met betrekking tot de verklaringen van verzoeker. Geenszins wordt aangetoond wat verzoeker met deze facebookpagina te maken heeft, zo motiveert verweerder bijvoorbeeld niet of verzoeker de pagina zelfs volgt, hetgeen gemakkelijk aan te tonen zou zijn geweest. Hoe dan ook betreft de informatie die verzoeker geeft geenszins een kopie van de informatie op de facebookpagina. Er bestaat inderdaad een overlap, hetgeen eerder een bewijs vormt in het voordeel van verzoeker, gezien dit de waarachtigheid van zijn kennis verder kan onderbouwen. Verzoeker kan echter nog veel meer vertellen dan wat op de pagina vermeld staat en de pagina vermeld ook bepaalde zaken waar verzoeker niet over verteld heeft.

Ook de vaststelling dat uit de verklaringen blijkt dat verzoeker het doel van de vragen met betrekking tot de herkomst check niet goed begrepen heeft, en zijn antwoorden bijgevolg, hoewel niet incorrect, het doel niet dienen, onderbouwt diens ongeloof niet. De houding van verzoeker kan logischerwijs verklaard worden door zijn profiel. Hij is 17 jaar oud en was, tot voor zijn aankomst in België, ongeschoold.

Hierbij wenst verzoeker ook nadrukkelijk de aandacht te vestigen op de erg speculatieve manier waarop de verwerende partij de vraag-en-antwoorddynamiek van het onderhoud benadert en de eenzijdig enge en negatieve interpretatie die ze daarbij geeft aan wat oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn. Verwerende partij maakt een exegetische analyse van vragen en antwoorden die louter gebaseerd is op de letterlijke inhoud van de getranscribeerde formele taal. Geen enkel aandacht of gewicht wordt daarbij gehecht aan bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, minderjarigheid, het verloop van de tijd, talloze culturele aspecten (schaamte, gezagrelaties, eergevoelens, enz.), etc. die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op het geheugen zowel als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren. De analyse die verwerende partij maakt van verzoekers verklaringen houdt hier geen rekening mee en staat haaks op een beschermingsgerichte interpretatie die de wettelijke toepassing van de vluchtelingendefinitie vereist en op de daaruit voortvloeiende invulling van de bewijslast en motiveringsplicht die daardoor op asielinstanties rust.

A fortiori, stelt verweerder dat het opvallend is dat 'verzoeker na de pauze met een concretere beschrijving op de proppen komt, nadat hij de gelegenheid heeft gehad om bepaalde zaken op te zoeken en/of met zijn advocaat te bespreken, hetgeen ook werd vastgesteld wanneer verzoeker werd opgehaald in de wachtzaal.' Het is echter zeer logisch en wenselijk dat de raadsman van de minderjarige verzoeker heeft opgemerkt tijdens het gehoor dat verzoeker het doel niet goed begrijpt van de vragen en daardoor niet op een zodanige wijze antwoord die de herkomst check die verweerder voor ogen heeft zou dienen. Het is dan ook de taak van de advocaat om verzoeker hierop te wijzen en hem aan te sporen om meer details te geven, waaruit zijn werkelijke verblijf in de regio afgeleid kan worden. Wat overigens ook door de protection officer gedaan wordt. (NPO, p. 12) Verzoeker geeft ook spontaan aan na de pauze, zo stelt hij dat"

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

"Daarbij dient er gewezen te worden op het feit dat uit de nieuwe uitleg van verzoeker blijkt dat hij inderdaad meer details geeft, zoals hem werd geadviseerd door zowel de Protection officer als zijn advocaat, maar dat de basis dezelfde blijft. Hieruit kan dus geenszins worden afgeleid dat verzoeker geen kennis had, maar

eerder dat hij geen idee had van hoeveel informatie hij hierover diende te delen. De vergelijking kan als volgt gemaakt worden.

Voor de pauze verklaarde verzoeker, met betrekking tot de weg van zijn huis naar de koranschool dat:

"Ik vertrek vanuit het huis, ik wandelde, ik sla naar links af, dan ik wandel voorbij de moskee Boqoi Son, ik wandel rechtstreeks, dan sla ik af naar rechts, dan nog eens naar links, ik wandel eventjes, dan moet ik naar rechts afslaan, dan eventjes wandelen, dan ben ik er." (NPO, p. 13)

In zijn verklaringen van na de pauze kan men duidelijk zien dat het om exact dezelfde route gaat, maar dat hij meer uitleg geeft over wat hij tegenkomt onderweg. Hierbij werden de gemeenschappelijke verklaringen onderlijnd:

"Ik verlaat mijn huis, dan sla ik links af, ik wandel voorbij de moskee Bokol Son. Daar staat het huis van het vriendin van mijn moeder waar ik soms ging om tomaten te halen, daarna sla ik rechts af, dan wandel ik eventjes, en dan opnieuw naar links afslaan, dan wandel ik voorbij het eethuisje van de man die ambulo en thee verkocht. Dan wandelde ik rechtstreeks. Dan sla ik af naar links, daar was het busstations waaruit de auto's naar Hamar vertrekken, daar was ook de politiepost van AS. Dan sla ik rechts af, vanuit daar, en na eventjes wandelen ben ik op de koranschool." (eigen onderlijning, NPO, p. 14)

Verwerende partij beweert dan wel rekening te hebben gehouden met verzoekers "jeugdige leeftijd en maturiteit", maar verzaakt er vervolgens aan om aan deze onbetwistbare elementen het vereiste gewicht te verlenen bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid, of minstens aan te geven hoe en in welke mate daar dan wel rekening mee gehouden zou zijn. Verwerende partij schendt daarmee de op haar rustende gedeelde bewijslast, onderzoeksplicht en motiveringsplicht. Artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers: "De met het onderzoek belaste instanties [...] houden rekening met de volgende elementen: [...] c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, [...] teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen". Het volstaat m.a.w. niet om de kwetsbaarheid vast te stellen en gepaste bijzondere procedurele maatregelen toe te passen; de kwetsbaarheid moet ook meegenomen worden in de beoordeling van de beschermingsverzoeken, zowel op het vlak van geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen en voorgelegde stukken, als op het vlak van de gegrondheid van de vervolgingsvrees of het schaderisico.

Verzoekers jonge leeftijd in combinatie met de bewezen impact van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek, zijn vertrek en het alleen afleggen van het maandenlange traject van Somalië naar België op een alleenreizend minderjarige, kunnen een afdoende verklaring bieden voor o.m. eventuele onduidelijkheden in zijn verklaringen. Deze psychische kwetsbaarheid werd bovendien ook aangetoond. (stukken 3 en 4)

Bovendien, zijn er wel degelijk zaken die verzoeker aanhaalt die zijn relaas bekrachtigen en zijn leven in Jilib staven. Zo vertelt verzoeker dat de stad Jilib, waaruit hij afkomstig is, gelegen is in Jubaland, in de provincie Middle Juba, in het gelijknamige district. Hem gevraagd of er nog andere districten zijn geeft hij voorbeelden zoals Dujamo, Sakow en Buaale. (NPO, p. 9) Er zijn vier wijken in Jilib, namelijk Waaberi (waar verzoeker leefde), Howlwadag, Bandar Jadid en Fanoole. (NPO, p. 12) In zijn wijk zijn zowel de gewone school als de koranschool, waar hij naartoe gaat. (NPO, p. 9 - 10) Hij geeft daarbij ook een omstandige uitleg over de verschillende clans in zijn regio, over zijn clanlijn, die eerder klein is in de regio, en van het feit dat de Sheikhal de grootste clan is, hetgeen ook klopt met de beschikbare informatie.

Daarnaast kan hij ook vertellen over de natuur en de landbouw in zijn regio. Hij vertelt over de verschillende soorten landbouw die er zijn, namelijk asendo, dalago en er worden ook groenten gekweekt. Onder asendo valt onder meer banaan en mango, onder dalago kweekt men Sorghum en maïs. Groenten zijn onder andere tomaten, aardappelen, wortelen en sla. Hierover vertelde zijn vader tegen hem, net zoals over de bomen in de stad. Er zijn onder meer de Getalal, ali garab en andere bomen zoals gawacha, sagalka, billiq aanole. Hij vertelt ook over de seizoenen in Somalië, namelijk Jilaal, Gu, Hagga en Deyr. (NPO, p. 17)

Wanneer de protection of icer vraagt of er nog andere opmerkelijke dingen in zijn wijk zijn, buiten het traject van de koranschool naar huis, vertelt verzoeker uitgebreid. Hij heeft het over de hotels die er zijn namelijk Danwaa, Ganaane en Guleed. Er staan ook vier masten en er zijn bedrijven zoals Hormuud, Telecom en Nation Link. Er is ook een cinema, Iftimey en een voetbalveld, maar daar wordt niet meer gespeeld nu, sinds het verboden is door Al Shabaab. (NPO, p. 15)

Wanneer hem gevraagd wordt naar de waterputten vertelt hij over het feit dat er in zijn wijk één waterput is, Ceelka Juba Lafta, in Bandar Jadid staat er ook een waterput, genaamd Bandar Jadid, en in Howlwadag is er een waterput genaamd Ceel Wareegow. (NPO, p. 15)

Hij vertelt ook over het ziekenhuis en hij beschrijft de grote wegen die door de stad lopen. Er lopen vier wegen, een weg vanuit Mogadishu, een weg vanuit Kismayo, een weg vanuit Buaale, en een weg van af Madow, en drie wegen lopen door de wijken. Hij kan daarbij ook vertellen welke weg door welke wijk loopt. (NPO, p. 15)

De argumentatie hieromtrent van verwerende partij die stelt dat het opmerkelijk is dat verzoeker, hoewel hij de grote wegen wel kent, niet meer in detail kan vertellen over het werk van zijn vader als chauffeur, houdt daarbij geen steek. (stuk 1, p. 3) Gezien hij zelf aangeeft niet met zijn vader naar het werk te gaan. Hierbij stelt verwerende partij ook dat, 'van een vijftienjarige jongen, wiens vader chauffeur was, verwacht mag worden dat hij de directe omgeving van zijn stad beter kent' en dat zijn kennis ingestudeerd overkomt. Dit aangezien hij de rivier Juba niet goed kan situeren tegenover de dorpen. Als we kijken op de kaart kan men inderdaad vaststellen dat de dorpen Libanga, Mubarak en Marerey aan de overkant van de rivier liggen, hetgeen hij correct stelt. Bovendien weet hij ook correct te stellen dat de brug gelegen is in het dorp Maanyagaabo. (stuk 5) Verzoeker stelt dat de dorpen Misrad, Mahad en Muuna aan dezelfde kant van de rivier gelegen zijn, wat inderdaad niet correct is. Hij stelt echter dat hij 'van deze dorpen gehoord heeft' via zijn vader, die chauffeur is. Hij is er dus nooit zelf geweest. Wat ook klopt met zijn verklaring, dat hij nog nooit de rivier heeft overgestoken. In die zin hangt dergelijke vaststelling niet af van de waarnemingen van verzoeker, maar van wat zijn naasten hem verteld hebben over de omgeving.

Bovendien blijkt uit volgende zaken dat verzoeker in een regio leefde waar Al Shabaab aan de macht was. Zo vertelt verzoeker dat ze verstoppertje speelden en toen de protection of icer vroeg of ze ook voetbal spelen, zoals hij hier in België doet, antwoordt hij dat dat niet kon in Jilib, aangezien men van Al Shabaab geen voetbal mag spelen. (NPO, p. 11) Wanneer daar later concreet naar gevraagd wordt vertelt hij dat voetbal, muziek luisteren, video's, camera's, foto's en alle narcotica, zoals qhat en sigaretten verboden zijn. Daarnaast 'mochten jongens niet aan de kant scheren.' Vrouwen zijn ook verboden om zonder hijab naar buiten te komen. Het is verboden voor een jongen en meisje die niet getrouwd zijn of die niet bloedverwant zijn, om samen te wandelen. Hij vertelt dat men mensen van Al Shabaab kan herkennen aan hun vuurwapens, en de tulband die ze op hun hoofd dragen. Sommigen onder hen dragen een pakistani top, ze dragen ook wapens en zijn gemaskerd. (NPO, p. 21)

Bovendien is de kennis over Al Shabaab zelfs regiogeboden. Zo vertelt verzoeker dat:"

[verwijzing notities persoonlijk onderhoud]

"Hij geeft daarbij ook aan dat er drie politieposten of veiligheidsposten van Al Shabaab zijn. Eentje in Waabeeri, in Howl Wadag en een andere in Bander Jadid. De checkposten liggen op de wegen naar Mayagabo, naar Mogadishu en naar Kismayo. Hij stelt dat hij van de checkpost bij Mayagabo enkel heeft gehoord en er niet gepasseerd is, hetgeen intern consistent is met zijn verklaringen met betrekking tot de dorpen. (supra) (NPO, p. 22) Hij weet de hoge functionarissen te benoemen, namelijk S.M., die verantwoordelijk is voor de rechtbank en A.H., de districtcommissaris. (NPO, p. 21)

Waar verwerende partij wijst op het feit dat verzoeker niet weet hoe het systeem van Zakat werkt neemt het niet in rekening dat verweerder zelf over Zakat is begonnen. (NPO, p. 21 - 22) Uit eigen beweging. Het is dus wel iets dat hij kent. Hij stelt dat ze het kwamen halen van winkels en bedrijven enzovoort, maar dat hij niet precies weet hoe het systeem werkt. Hetgeen niet dient te verbazen gezien verzoeker hoogstens 14 jaar oud was."

Verzoeker betoogt voorts dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd en gebrek aan maturiteit.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar de aanwezigheid van Al-Shabaab in zijn regio van herkomst en de risico's die daarmee gepaard gaan.

Daarnaast moet ook bij deze beoordeling het profiel van verzoeker, als minderjarige met een aangetoonde psychische kwetsbaarheid en het objectieve gegeven van meer dan twee jaar afwezig geweest te zijn als een individueel risicoverhogend element mee in rekening gebracht worden om het risico op vervolging of ernstige schade in geval van terugkeer in te schatten.

3.1.2. Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “3. Medisch rapport 28 augustus 2023
- 4. Medisch rapport 24 november 2023
- 5. Kaart met betrekking tot de regio.”

3.1.3. Op 12 december 2023 legt de commissaris-generaal een verweernota neer waarin wordt betoogd dat het verzoekschrift geen gegrond middel bevat.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 30 januari 2023, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld (notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de door hem reeds aangehaalde psychologische problematiek en hieromtrent een nieuw attest voorlegt, en meent dat hiermee geen voldoende rekening werd gehouden door de commissaris-generaal, merkt de Raad op dat verzoekers advocaat pas op het einde van verzoekers persoonlijk onderhoud een attest neerlegt waarin vermeld staat dat verzoeker aan het posttraumatische stresssyndroom zou lijden. In aanloop naar of tijdens het persoonlijk onderhoud werd hier geen melding van gemaakt. Zo maakte verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van eventuele bijzondere noden omwille van mentale problemen. Hij heeft op geen enkel moment aangegeven dat hij omwille van zijn psychologische toestand niet in staat zou zijn geweest om deel te nemen aan de gevoerde procedure, noch om enige andere reden. Verder merkt de Raad op dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat verzoeker in staat was om op de gestelde vragen te antwoorden en dat hij aangaf de vragen goed begrepen te hebben. Wat de door verzoeker neergelegde attesten betreft moet vooreerst worden benadrukt dat deze telkens werden opgesteld door een therapeute. De bevindingen van verzoekers therapeut zijn grotendeels gebaseerd op verzoekers persoonlijke verklaringen. Evenmin blijkt uit voormelde attesten, behoudens de aanwezigheid van het posttraumatische stresssyndroom en daaraan gerelateerde symptomen zoals depressie, afwezigheid en slapeloosheid, geenszins dat verzoekers cognitieve capaciteiten enige beperking zouden kennen. Gelet op voormelde vaststellingen, oordeelt de Raad dat geen van deze attesten afdoende kunnen aantonen dat verzoekers verstandelijke vermogens dermate beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen of zijn persoonlijke leefwereld en ervaringen op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten, noch dat enige psychische problemen in zijn hoofdte zijn cognitieve vermogens zouden aantasten in die mate dat hij niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen naar voren te brengen met betrekking tot zijn regio van herkomst.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de recente herkomst van verzoeker uit diens beweerde regio van herkomst daar hij niet op de hoogte was van actuele veiligheidsincidenten (i), zijn kennis van recentelijke overstromingen ontoereikend was (ii), zijn verklaringen over zijn onmiddellijke leefwereld niet overtuigden (iii) en zijn geografische kennis bovendien gebrekkig was (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker van oordeel is dat gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad wijst er immers op dat ook van verzoeker als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten. Temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij bijna zestien jaar oud was ten tijde van zijn beweerde vertrek uit Somalië, zodat kan worden aangenomen dat hij reeds de jaren des onderscheids had bereikt. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn minderjarigheid en kwetsbaar profiel niet aan dat hij hiertoe niet in staat zou zijn, noch dat de commissaris-generaal zijn verklaringen te streng zou hebben beoordeeld. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid, zoals reeds hierboven werd uiteengezet. De Raad wijst er voorts nog op dat ook van een persoon zonder scholing redelijkerwijze wordt verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio van herkomst en relaas. De Raad benadrukt hierbij dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of dat verzoeker niet in staat zou zijn om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten.

Gelet op het voorgaande merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers kennis inzake veiligheidsincidenten lacunair was:

“Hoewel Jilib wordt beschouwd als een van de de facto Al-Shabaab hoofdsteden (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), slaag jij er niet in om overtuigende verklaringen af te leggen over veiligheidsincidenten in Jilib in de jaren voor jouw beweerde vertrek (2021). Ondanks het feit dat deze vragen jou op verschillende manieren werden gesteld, blijf je hangen bij incidenten in 2016 en 2017 waar je over “gehoord” hebt (NPO, p. 23). Het is echter opmerkelijk dat je je oudere incidenten van toen je amper 10 of 11 jaar oud was, zou herinneren, maar geen incidenten die recenter hebben plaatsgevonden en die je bewuster moet hebben meegemaakt. Ook blijkt uit beschikbare informatie dat het aantal incidenten per jaar na 2017 gemiddeld veel hoger lag dan in 2016 en 2017 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Zo waren er in 2019 en 2020 bijvoorbeeld zeer veel luchtaanvallen waarbij aanzienlijke aantallen Al Shabaab-militanten om het leven kwamen (zie ACLED), maar wanneer je wordt gevraagd naar luchtaanvallen op Jilib stad of de omgeving, vertel je over een luchtaanval in een naburig dorp waar zeven mensen omkwamen in 2017 (NPO, p. 23). Zeker gezien het grote aantal luchtaanvallen dat in de jaren daarna en voor jouw beweerde vertrek plaatsvond op de stad Jilib, is het opmerkelijk dat je hier in het geheel niet van op de hoogte lijkt te zijn. Wanneer je geconfronteerd wordt met de twijfels van de Protection Officer over jouw recent verblijf in de stad Jilib, kom je nog met één incident in 2020 waarbij een hoteleigenaar zou zijn gedood, en voeg je toe “bijvoorbeeld tijdens het laatste jaar heb ik er niets van gehoord. (...) Ik was geen volwassene die tussen de mensen ging om over alles te vragen” (NPO, p. 24). Dat er de laatste jaar inderdaad minder incidenten waren, verklaart nog niet dat jouw antwoorden zich focussen op de periode 2016 en 2017. Ook ben jij niet op de hoogte van het feit dat Al Shabaab in 2020 een behandelingscentrum voor covid opende in Jilib (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), je verklaart namelijk dat ze toen niks gedaan hebben (NPO, p. 24). Uiteraard werd zoals gezegd rekening gehouden met je jonge leeftijd op het moment van de hiervoor vernoemde incidenten in Jilib, maar zelfs rekening houdend met jouw profiel, kan en mag verwacht worden dat je op de hoogte zou zijn van meerdere en grotere luchtaanvallen op de stad in de jaren voor je beweerde vertrek uit deze stad – gezien de impact van deze incidenten op de hele stad – maar zeker aangezien je blijkbaar wel op de hoogte lijkt te zijn van (kleinere) incidenten in de jaren ervoor – toen je nog jonger was.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat individuele incidenten minder memorabel of markant worden gelet op de gewelddadige omgeving waarin verzoeker opgroeide. Dit verweer doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte was van incidenten na 2017, evenwel er in deze periode ernstige en grootschalige incidenten plaatsvonden.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoekers verklaringen over zijn onmiddellijke leefomgeving niet overtuigen:

“In ondergeschikte orde zijn er niet enkel bedenkingen te maken bij jouw recente herkomst, maar ook bij jouw algehele beweerde herkomst uit Jilib. Je lijkt vooral op de hoogte te zijn van zaken die in te studeren zijn, maar slaagt er niet in om doorleefde verklaringen af te leggen over jouw eigen leefwereld en leefomgeving. Zo kan je wel in detail over je dag vertellen, maar vermeld je geen zaken die gelinkt kunnen worden aan plaatsen of bijzonderheden in de stad Jilib. Deze dag kan zich dus evengoed op een andere plaats afspelen. Je noemt jouw wijk, Waaberi, als de plaats waar de school zich bevindt en ook jouw Koranschool (NPO, p. 9). Je noemt vier wijken in totaal: Howlwadaag, Bandar Jadid, Faanoole en Waaberi, maar deze zijn makkelijk op te zoeken (er werd zelfs een Facebook-pagina in het Somalisch teruggevonden die deze en andere informatie bevat, toegevoegd aan administratief dossier). Je hebt het duidelijk moeilijk om uit te leggen hoe

deze wijken ten opzichte van elkaar gesitueerd zijn. Bovendien is het heel opmerkelijk dat je de vraag om jouw huis te situeren binnen de stad telkens probeert te ontwijken. Eerst verklaar je enkel dat het niet ver van de moskee Boqol Son is, waarop je wordt gevraagd hoe iemand die de weg niet kent jouw huis zou kunnen terugvinden. Daarop vertel je dat die persoon gewoon een herkenningspunt nodig heeft dat hij moet vinden en dat je hem daar dan kan oppikken. Nogmaals gevraagd hoe iemand die van de andere kant van de stad komt, de moskee dan kan terugvinden, ontwijk je opnieuw de vraag door te stellen dat de mensen hem zouden helpen. Je wordt erop gewezen dat je deze vragen krijgt om zeker te zijn dat je daar gewoond hebt en de vraag wordt opnieuw gesteld. Je kiest opnieuw dezelfde moskee als herkenningspunt en verklaart dat je van daar rechts moet en dat het dan het derde huis rechts is. Er nogmaals op gewezen dat iemand die de stad niet kent, ook niet weet waar de moskee is, verklaar je dat hij alleen moet wandelen (NPO, p. 12). Daarop voeg je toe dat wie de naam van jouw vader zegt aan de mensen, de inwoners van de wijk elkaar bij naam kennen en ze zijn naam zullen herkennen (NPO, p. 13). Ondanks meerdere pogingen geef je dus een veel te vage beschrijving, zonder enige doorleefde details, van waar jouw huis zich situeert, wat een vanzelfsprekende vraag zou moeten zijn van iemand die bijna vijftien jaar in hetzelfde huis op dezelfde plaats heeft gewoond. Voor de weg naar de Koranschool geldt hetzelfde, je zegt enkel waar je moet afslaan en dat je opnieuw de moskee passeert, maar kan geen enkel ander referentiepunt onderweg noemen (NPO, p. 14). Het is bovendien opvallend dat je na de pauze plots met een concretere beschrijving op de proppen komt nadat je de gelegenheid gehad hebt om bepaalde zaken op te zoeken en/of met jouw advocaat te bespreken, wat ook door de protection officer werd vastgesteld toen ze jullie kwam ophalen in de wachtzaal (zoals genoteerd in de NPO, p. 13)."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de gevolgtrekking van de commissaris-generaal bekritiseert en poneert dat hij wel degelijk voldoende informatie wist te geven, merkt de Raad op dat dit neerkomt op het louter tegenspreken van de motieven van de bestreden beslissing, hetgeen geen dienstig verweer uitmaakt.

De algemene kritiek wat de 'exegetische analyse' betreft doet ook allerminst afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad benadrukt hierbij vooreerst dat de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud was aangepast aan verzoekers leeftijd, zoals reeds hierboven werd vastgesteld bij de bespreking van verzoekers procedurele noden. De gestelde vragen waren voldoende en gepast waren gelet op verzoekers profiel. De Raad is verder van oordeel dat de verklaringen van verzoeker op gepaste wijze werden gehanteerd tijdens de beoordeling van diens geloofwaardigheid, met inachtnaam van de context waarin deze verklaringen werden afgelegd. Verzoekers algemene verweer, waarbij hij géén enkel concreet voorbeeld geeft van het tegendeel, kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling.

Verzoeker toont verder geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden, noch dat er sprake is van enige vooringenomenheid in zijn hoofde.

Verzoeker stelt nog dat hij na de pauze eenzelfde verklaringen aflegde doch dit met meer detail op aanraden van beide zijn advocaat en de *protection officer*. Het is de Raad echter onduidelijk waarom verzoeker, die tijdens het persoonlijk onderhoud meerdere keren werd gewezen op het belang van de detail van zijn verklaringen, plots na de pauze wél in staat zou zijn om gedetailleerde verklaringen af te leggen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12). Hoe dan ook betreft dit een overweging die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoekers kennis op dit punt ontoereikend is.

De Raad merkt verder op dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing inzake zijn kennis van overstromingen ongemoeid laat. Bijgevolg blijft dit motief dan ook onverminderd gehandhaafd.

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker nog een aantal elementen die hij reeds aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook indien verzoekers tekortkomingen worden afgewogen tegen zijn kennis, is de Raad van oordeel dat verzoeker zijn bekendheid met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving onvoldoende heeft aangetoond. Uit de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met zowel de correcte antwoorden als de foute, vage of ontwijkende antwoorden en verklaringen van verzoeker. *In casu* kan terecht geen geloof worden gehecht aan de bewering van verzoeker dat hij daadwerkelijk (recent) afkomstig is uit de stad Jilib in het gelijknamig district in de regio Middle Juba.

In zoverre verzoeker nogmaals wijst op zijn jonge leeftijd bij de beoordeling van zijn verklaringen, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen hieromtrent.

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn vermeend verblijf in zijn beweerd regio van herkomst tot aan zijn vertrek niet aannemelijk heeft gemaakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Evenmin is artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Jilib in het gelijknamige district in de provincie Middle Juba in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP